

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Er nogen, jeg er glæde riig

Citation: Stub, Ambrosius: "Er nogen, jeg er glæde riig", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-workid75497/facsimile.pdf>
(tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Er nogen, jeg er glæde riig

Aria

Melod. Naar jeg dend ædle Drue-Saft i Glasset seer at spille etc.

Er nogen, jeg er glæde riig,
5 Langt meer end andre Giekke,
Hvis Lykke er min Flaskes liig,
Og meget let at brække;
Tit slog jeg før jeg slaaer endnu
Mit tomme Glas heel Glad i tu;
10 Da sligt et smald med Kling i Klang
Er just mit Spil i denne Sang,
Saa skiør er Verdens Fryd, naar minste Vanheld trykker
Men jeg der drak mit Glas, jeg leer ad Skaar og Strykker.

Een Modig Skipper gjør sig til,
15 Er Opblæst saa hand lugter,
Naar Vind og Vand ham føye Vil
Og Farten ey har Bugter,
Men skal han bryde Veyr og Vand,
Og slaae sig frem til Havn og Land,
20 Hvor kand den tieret Admiral
Da bromle, bande, blive Gal?
Men jeg er Hierte-Glad, og andre see sig Glade,
Hver gang jeg krydser tvers og langs i deres Gade.

Een Modens Junker bryster sig
25 Allene af den Lykke,
At være pyntet Moden liig
Med mangt et borget stykke
Men Staaderen blev snart forsagt,
Kom mindste Viin-Plet paa hans Dragt
30 Jeg derimod kan ziire min
Med Saft-Verk fra Bourdeoux og Rhin,
Og naar den er slidt op, jeg mig med Adam glæder;
Thi Hand var lykkelig, den Stund Hand ey bar Klæder;

Een Elsker af det smukke Kiøn
35 Maae finde hvad Ham lyster,
Opvarde een og anden skiøn,
Tilbede skiulte Bryster;
Saa tit Hand ser sig lykkelig,
Maae Hand dog Ofte græmme sig,
40 Naar Svoger gaaer med Kiep paa Luur
Og jager Kat fra Fugle-Buur.
Men jeg er Glad og frie og for Rivaler sikker
Min Flaske er mig troe, saa ingen mig udstikker.

Een Gnier elsker Sult og Tørst,
45 Idet Hand elsker Penge,
Hand har; men fattes Aller først,
Thi maae Hans Arving trænge;
Hans Glæde er kun sortigfuld,
Hans Armod voxer med Hans Guld,
50 Hans Venner vente paa Hans Død,
Og deele det Hand aldrig Nød;
Men jeg er glad ved lit, og skifter uden Rænker;
Thi som jeg tørster tit, saa arver den, der skiænker.

Een Fraadser som min Vederpart
55 Er Glad men ubeføyet,
Fordi Hand er af Svine-Art,
Og sluger sig fornøyet;
Mand seer, at Vand og Luft og Jord
Maee ofre Fylding til Hans Bord,
60 Naar Hand nu fyldet har sin Vom,
Strax veltes Hand paa Lodbænk om,
Der ligger hand, jeg staaer, mig fryder Viin og Noder,
Jeg har toe Guders Gunst, men ingen Griis til Broder.

Saaledes er jeg vel tilfreds
65 Og fast i den Formening,
Et Muntert Sind er alle steds
Lyksaligheds Forlening,
For mig maee hver Slags Giek og Træl
Indbilde sig Hand lever vel,
70 Jeg topper Glassets jevne Maal,
Og drikker halve Verdens Skaal;
Til Lykke Daarlighed, som kalder Sviir Forvilding,
Du laster Drue-Saft, lev vel ved tør Indbildning.

[69.] *A:* Levin (Nr. 23) S. 32. *B:* Heiberg 1771 (Nr. 23) S. 57. *C:* Chr. Stub (Nr. 36) S. 86. *D:* Hellemann (Nr. 13) Fol. 13 r. *E:* Arier og Sange II 1777 Nr. 111. *F:* Ny kgl. Sml. 458, 8° S. 63. *G:* Ny kgl. Sml. 486, 2° Nr. 3. *H:* Kjøbenhavns Aften-Post 1790 Nr. 46 (V. 3 og 5). – *Litt.:* Barfod III Nr. 54; A. D. Jørgensen S. 493; Vilh. Andersen S. 216; Brix: Analyser og Problemer I S. 288–92; Brix: Ambr. Stub S. 77–78;

Fonsmark Nr. 54. – Digtet er skrevet i Verse-
maal laant fra »Første Samling af Oder, som paa
den danske Skueplads udi Kjøbenhavn ere blevne
opførte«, som udkom 1751. – Jf. Indl. S. 35 f.

2 Aria] *mgf. BCEFH*; Den forøjsjede Sviire-
Broder G. 3 Melod.. etc.] *kun anført i G.*
4 nogen] *DE har herefter Spørgsmaalstegn.* 5 an-
dre] alle G. – Giekke] Gikke A. 6 Flaskes] Fla-
ske G. 8 fôr] selv G. – jeg] ja G. 9 tomme]
tømte G. 11 i] ved G. 12 Verdens] manges G.
13 ad] af G. 16 Vind .. fgye] Vinden blæser
som hand G. 18 Veyr] Vær D; Vind (*i Trykfoils-*
listen rest. ih Veyr E) E-G. 19 slaae] slaar G.
21 bromle, bande] bande, brumle D. – bromle]
brumme F – Gal?] *DE har her Udraabisegn.* 22
see sig] seer dem G. 23 tvers.. deres] – D;
tvær (tæt BCE-G) langs (langt E; reent G) op ad
(af G) skiden ACE-G. 24 Modens] modig F. 25
Allene.. den] Er opblæst af sin H. 26 Moden
liig] Modenlig C; stadselig G. 28 Staaderen..
snart] hvor blev Stymperen H. 30 kan ziire]
broderer H. 31 Saft-Verk.. og] Viin fra Frankrig
og fra H. 32 slidt op] opslidt EF. – med] ved
G. 33 Stund] Tid E-G. 35 Ham] han E. 37 Bry-
ster] *ligeledes Rimord i Digtets Forbillede i Sam-*
ling af Oder; jf. Brix. 38 Saa.. sig] Hvor tit
hand end er G. 39 Maae Hand] Hand maae G.
40 Svoger] *den bedragne Ægtemand.* – Kiep]
Stok G. 41 jager] prygler E-G. 42–43 Men.. ud-
stikker] Da kysser jeg mit Glas hver Tiime tryg
for Keppen. Mon alle Elskende saa tit faar
Slik? ja Sneppen (Snepe *en løslagig Pige*) G.
45 Idet] Fordi H. 46 Hand.. fôr] *jo mere han*
har, des mere ønsker han sig. – men] og G.
47 maae.. Arving] naar hans Venner H. – maae]
bør G. 48 Glæde.. sorrigfuld] Stand er meget
kummerfuld H. – kun] kuns B-D. 50 Venner
vente] Arving venter H. 51 aldrig] ikke G.
52 Men.. ved] Jeg nyder (lever H) got af GH.
– lit] mit A. – skifter] *afst. Arven;* deler H. –
Rænker] Renter F. 53 Thi] Og H. – tærster tit]
drikker til H. – tit] *mgf. G.* – der] som F. 54 Ve-
derpart] = *Modsvæning;* Contra-Part G. 58 Vand
.. Luft] Luft og Vand G. 59 til] paa G. 60

Naar . . har] Saa snart han nu har sprængt *G.* 61
Hånd] dend *G.* – Lodbænk] Loj-Bænk *G.* 62
hånd] *o. Lån. A.* 63 toe Guders] *o. Vinens og*
Søngens. 66 Munter] muntret *AE;* lystig *G.* 67
Forlening] Foreening *D.* 69 lever] lider *G.* 71
halve] *rett. fra halle (?) A.* 72 Forvilding] For-
vildning *D.* 73 ved] *o. Lån. A.* – Indbildning]
Indbilding *EG.*

Ey saa hvi tripper du saa fast

I.

- Ey saa hvi tripper du saa fast?
Hvad stikker dig du pene Pige?
5 At du vil løbe saa og skrige
Blot ved et Elskovs Øyekast.
Jeg ved det smukke Kiøn har Engle-Navn og Ære,
Men Trold og Biørn og Ulv vil Mandfolk aldrig være,
Vor Omgang uden Hexe-Kunst
10 Har vundet stolte Nymphers Gunst;
Den største Deylighed med Dyd og god Forstand
Naturen dannede til Kiærlighed og Mand.
Din Moder selv befandt
At det var sandt.
- 15 Betænk, at Ungdom varer kort,
At yndig Rose snart kand falme,
At Skiønhed kan faae Knæk i Qvalme,
Og uformærket visne bort.
Naar Skiønhed borte er, og yndig Skabning saunes,
20 Saa leer man af een Rad uværdig til at favnes,
Derfore bøi dit Hierte hid,
Elsk, elsk det er den rette Tiid;
Naturen gav hvert Kiøn sin Elske-Lyst og Lov,
Den eene Ungdom har den anden høyt behov;
25 Din Moder selv befandt,
At det var sandt.